

slaget successivt sänkts, vilket får anses ha varit försvarligt, då trots sänkningen antalet anslagsberättigande kulsprutepistolkyttar stadigt ökat. Genom sänkningen de båda senaste åren har man emellertid nått en gräns, där man äventyrar kulsprutepistolskyttets vidare utveckling. För att kunna inrymmas i anslagsramen har anslaget för budgetåret 1959/60 måst sänkas ända till 7 kronor. Med hänsyn till kulsprutepistolskyttets **ammunitionskrävande** karaktär måste skytteföreningarna i väsentligt högre grad än för gevärsskyttet bekosta ammunitionen. Ett anslag om 7 kronor är därför för lågt, varför överstyrelsen hemställer om höjning till 8 kronor, det belopp varmed anslaget utgick för budgetåret 1957/58.

Verksamheten under 1958 gick något tillbaka. En nedgång, om än o betydlig, förelåg i fråga om såväl aktiva som anslagsberättigande skyttar. Minskningen, som framför allt drabbat de lägre skjutklasserna, måste i tid motarbetas, vilket bland annat kan ske genom att föreningarnas ekonomiska resurser ökas.

Såväl överbefälhavaren som försvarets civilförvaltning har tillstyrkt en anslagshöjning.

Med åberopande av vad ovan framhållits och med framhållande av frivilliga skytterörelsens betydelse som en ur många synpunkter värdefull fritidsverksamhet för en stor del av vårt folk får jag hemställa,

att riksdagen måtte för budgetåret 1960/61 till Frivilliga skytteväsendet anvisa ett reservationsanslag om 1 900 000 kronor.

Stockholm i januari 1960

N. Elowsson

Nr 338

Av herr **Ewerlöf m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Försvarets forskningsanstalt: Viss forskningsverksamhet.*

(Lika lydande med motion nr 481 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 januari 1960

K. G. Ewerlöf

Ebon Andersson

Carl Eskilsson

Ragn. Bergh

Erik Hagberg

E. Birke

G. Svärd